

MIONO (8) sb n

Teksty nie oznaczają ó; końcowe o prawdopodobnie jasne (tak w -o).

sg N miono (1). ◇ G miona (3). ◇ A miono (4).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. Wyraz, przy którego pomocy zwraca się lub mówi o indywidualnej osobie, zwierzęciu, miejscu lub rzeczy; imię, nazwa (6) : Homonymum – Iedno miono maiacy. Proprie homonyma dicuntur res diversae eodem appellatae nomine *Calep* 487a.

Zwrot: »miono dawać« = nazywać (1): Nomino, Appello, nomen impono, nomen indo – Mianuię, Miono daię. *Calep* 702b.

a. *Nazwa osobowa (2) :* Transnomino, Nomen commuto, vel incerto, vel immuto [...] Miono odmieniam. [...] Lucius Crassitius [...] cognomini [!] Pasides, mox Pansam se transnominavit. *Calep* 1081a, 212a.

b. *Nazwa plemienna (1) :* Gentiles, Qui ex eadem gente sunt, quique idem nomen habent, etiamsi cognomina habeant diversa [...] Iednego miona y rodzaju. *Calep* 452a.

c. *Nazwa własna zwierzęcia [czyja] (1) :* Nad infze zwierzęta pies ieft na baczniejfzi, bo telko łam miono [imiono *SienHerb* 277b] fwoie zna y pamięta *FalZioł* IV 6b.

2. *Reputacja, opinia, sława (2) :* Heros – Sławni mąż, riczerz, awoła nyz [*lege*: zawołany] miona wielkiego maz zacni. *Calep* 480a.

Wyrażenie: »dobre miono« (1): Eudoxia [...] Gall. Bonne renommee. [...] Dobra sława, dobre miono. *Calep* 376a.

Synonimy: 1. nazwisko, przezwisko, słowo, tytuł; 2. chwała, cześć, sława.

Cf **IMIĘ**, 1. **MIANO**